

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

17 februari 2009

ONTWERP
van economische herstelwet

AMENDEMENTEN

ingediend in de commissie voor het Bedrijfsleven,
het Wetenschapsbeleid, het Onderwijs, de Nationale
wetenschappelijke en culturele instellingen,
de Middenstand en de Landbouw

Advies van de Raad van State nr. 45.918/1
van 3 februari 2009

Nr. 1 VAN DE REGERING

Art. 31/1 (*nieuw*)

**In titel IV een hoofdstuk 4 invoegen, «Minnelijke
Schuldinvordering» dat een artikel 31/1 bevat, lui-
dend als volgt:**

«Art. 31/1. In artikel 2 van de wet van 20 december
2002 met betrekking tot de minnelijke invordering van
schulden van de consument, worden de volgende wij-
zigingen aangebracht:

1/ in §1, 2°, de woorden: «met uitzondering van de
minnelijke invordering van schulden gedaan door een

Voorgaande documenten:

Doc 52 **1788/ (2008/2009):**

001: Wetsontwerp.

002 en 003: Amendementen.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

17 février 2009

PROJET DE LOI
de relance économique

AMENDEMENTS

déposés en commission de l'Économie, de la Politique
scientifique, de l'Éducation, des Institutions scientifiques
et culturelles nationales, des Classes moyennes
et de l'Agriculture

Avis du Conseil d'État n° 45.918/1
du 3 février 2009

N° 1 DU GOUVERNEMENT

Art. 31/1 (*nouveau*)

**Dans le titre IV, insérer un chapitre 4, «Recouvre-
ment amiable», contenant un article 31/1, rédigé
comme suit:**

«Art. 31/1. Dans l'article 2 de la loi du 20 décembre
2002 relative au recouvrement amiable de dettes du
consommateur sont apportées les modifications sui-
vantes:

1/ au § 1er, 2°, les mots «à l'exception du recouvrement
amiable de dettes effectué par un avocat ou un officier

Documents précédents:

Doc 52 **1788/ (2008/2009):**

001: Projet de loi.

002 et 003: Amendements.

advocaat of een ministerieel ambtenaar of een gerechtelijk mandataris in de oefening van zijn beroep of ambt» doen vervallen.

2/ paragraaf 2 wordt vervangen als volgt:

«§ 2. De artikelen 4, 8 tot 13, en 16 zijn niet van toepassing op de minnelijke invordering van schulden gedaan door een advocaat of een ministerieel ambtenaar of een gerechtelijk mandataris in de uitoefening van zijn beroep of ambt».

Nr. 2 VAN DE REGERING

Art. 31/2 (nieuw)

Een artikel 31/2 invoegen, luidend als volgt:

«Art. 31/2. Artikel 6, § 2, van dezelfde wet wordt aangevuld met een 6°, luidend als volgt:

«6° ingeval de invordering gebeurt door een advocaat, een ministerieel ambtenaar of een gerechtelijke mandataris wordt volgende tekst in een afzonderlijke alinea toegevoegd, in het vet gedrukt en in een ander lettertype: «Deze brief betreft een minnelijke invordering en geen gerechtelijke invordering (dagvaarding voor de rechtbank of beslag).»».

VERANTWOORDING

Artikel 31/1. Dit amendement geeft nauwkeuriger weer dat zowel de «minnelijke invordering van schulden» als «de activiteit van minnelijke invordering van schulden», zoals bepaald in artikel 2 van de wet van 20 december 2002 betreffende de minnelijke invordering van schulden van de consument, van toepassing zijn op alle spelers die werkzaam zijn op dat vlak, ongeacht hun beroepsstatuut (handelsberoep of vrij beroep).

Hieruit volgt dat hoofdstuk IV van de wet van 20 december 2002 van toepassing zal zijn op advocaten, ministeriële ambtenaren en gerechtelijke mandatarissen, met uitzondering van artikelen 4 en 8 van dat hoofdstuk omdat ze niet zijn ingeschreven bij de FOD Economie. Om dezelfde reden zijn ook de artikelen 11 tot 13 (hoofdstuk 6) en 16 niet van toepassing op hen. Ook de artikelen 9 en 10 moeten bij de uitzonderingen worden toegevoegd omwille van het feit dat het hier gaat over een vordering tot staken overeenkomstig met de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken, die niet van toepassing is op vrije beroepen.

Deze verduidelijking stelt definitief, en in het bijzonder, een einde aan de uiteenlopende interpretaties van artikel 5, dat «verbiedt aan de consument enige vergoeding te vragen, anders dan de overeengekomen bedragen in de onderliggende overeenkomst in geval van niet-naleving van de contractuele verbintenissen».

ministériel ou un mandataire de justice dans l'exercice de sa profession ou de sa fonction» sont supprimés.

2/ le § 2 est remplacé comme suit:

«§ 2. Les articles 4, 8 à 13, et 16 ne sont pas applicables au recouvrement amiable de dettes effectué par un avocat ou un officier ministériel ou un mandataire de justice dans l'exercice de sa profession ou de sa fonction».

N° 2 DU GOUVERNEMENT

Art. 31/2 (nouveau)

Insérer un article 31/2, rédigé comme suit:

«Art. 31/2. L'article 6, § 2, de la même loi, est complété par un 6°, rédigé comme suit:

«6° dans le cas où le recouvrement est effectué par un avocat, un officier ministériel ou un mandataire de justice, le texte suivant figurera dans un alinéa séparé, en caractères gras et dans un autre type de caractère: «Cette lettre concerne un recouvrement amiable et non un recouvrement judiciaire (assignation au tribunal ou saisie).»».

JUSTIFICATION

Art. 31/1. La modification légale introduite permet de préciser que tant le «recouvrement amiable» que «l'activité de recouvrement amiable», tels que définis dans l'art. 2 de la loi du 20 décembre 2002 relative au recouvrement amiable des dettes du consommateur, sont d'application à tous les opérateurs actifs dans ce domaine, quel que soit leur statut professionnel (profession commerciale ou libérale).

Cela implique que le Chapitre IV de la loi du 20 décembre 2002 sera d'application aux avocats, officiers ministériels et mandataires de justice, à l'exception des articles 4 et 8 de ce chapitre puisqu'ils ne sont pas inscrits auprès du SPF Economie. C'est pour cette même raison que les articles 11 à 13 (chapitre 6) et 16 ne sont pas non plus d'application à ces acteurs. Les articles 9 et 10 doivent aussi être ajoutés aux exceptions en raison du fait qu'ils concernent une action en cessation régie par la loi du 14 juillet 1991 relatives aux pratiques de commerce, laquelle ne s'applique pas aux professions libérales.

Cette clarification met définitivement fin, en particulier, aux divergences d'interprétation liées à l'art. 5, qui «interdit de demander au consommateur une quelconque indemnité, autre que les montants convenus dans le contrat sous-jacent en cas de non-respect des obligations contractuelles».

Voortaan is ondermeer dit artikel, op onbetwistbare wijze, van toepassing iedereen die een minnelijke invordering van schulden doet, inbegrepen de advocaten, de ministeriële ambtenaren (onder andere de gerechtsdeurwaarders) of de gerechtelijke mandatarissen.

Inderaad, het gaat niet om een wettelijke opdracht bepaald in artikel 516 van het Gerechtelijk Wetboek, maar over een buitenwettelijke en buitengerechtelijke procedure in het kader van dewelke de gerechtsdeurwaarders niet optreden in hun ambt van ministerieel en openbaar ambtenaar, maar alleen als mandataris van hun cliënt.

Deze maatregel stelt zich tot doel om het maatschappelijke en economische evenwicht te herstellen, enerzijds door bepaalde praktijken te beteugelen en anderzijds door het opnieuw garanderen van eerlijke concurrentie.

Art. 31/2. Veel consumenten, en in het bijzonder de zwaksten, maken zelden het onderscheid tussen minnelijke invordering en gerechtelijke invordering zodra de minnelijke invordering wordt uitgevoerd door een advocaat of een gerechtsdeurwaarder. Het briefhoofd, het zegel, de gehanteerde taal en het statuut van deze beroepen zorgt ervoor dat er bij de consumenten verwarring ontstaat met betrekking tot zijn rechten en plichten. Een verklarende en zichtbare vermelding op de briefwisseling, die wijst op het minnelijke karakter van deze handeling maakt een einde aan deze verwarring.

De staatssecretaris,

J.M. DELIZEE

**ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE NR. 45.918/1
VAN 3 FEBRUARI 2009**

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 30 januari 2009 door de minister van Maatschappelijke Integratie en de staatssecretaris voor Armoedebestrijding verzocht hun, binnen een termijn van vijf werkdagen, van advies te dienen over een voorontwerp van wet «tot wijziging van de wet van 20 december 2002 betreffende de minnelijke invordering van schulden bij de consument», heeft het volgende advies gegeven:

Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavig geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd als volgt:

«De federale regering wil via het Herstelplan onder meer werken aan het versterken van de koopkracht van de burgers. In het kader van deze socio-economische prioriteiten, die door de regering werden bepaald, dient de strijd tegen overmatige schuldoverlast te worden voortgezet door een globale benadering. We krijgen steeds meer signalen vanuit

Désormais, cet article, entre autres, est, de manière incontestable, applicable à tous les acteurs du recouvrement amiable de dettes, en ce compris les avocats, officiers ministériels (entre autres les huissiers de justice) ou mandataires de justice.

En effet, il ne s'agit donc pas d'une mission légale prévue à l'article 516 du Code judiciaire, mais d'une activité extra légale et extra judiciaire dans le cadre de laquelle les huissiers de justice interviennent non pas en leur qualité d'officier ministériel et public, mais uniquement en tant que mandataire de leur client.

Cette mesure vise à rétablir une équité sociale et économique, d'une part en maîtrisant certaines pratiques et d'autre part, en garantissant à nouveau une concurrence loyale.

Art. 31/2. De nombreux consommateurs, et en particulier les consommateurs précarisés, ne font guère la différence entre recouvrement amiable et recouvrement judiciaire dès lors que le recouvrement amiable est effectué par un avocat ou un huissier de justice. Le papier à en-tête, le sigle, le langage utilisé et le statut de ces professions engendrent, chez les consommateurs, une confusion quant à ses droits et obligations. Une mention explicative et visible sur le courrier, précisant le caractère amiable de la démarche met un terme à cette confusion.

Le secrétaire d'Etat,

J.M. DELIZEE

**AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT N° 45.918/1
DU 3 FÉVRIER 2009**

Le CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, première chambre, saisi par la ministre de l'Intégration sociale et le secrétaire d'État à la Lutte contre la pauvreté, le 30 janvier 2009, d'une demande d'avis, dans un délai de cinq jours ouvrables, sur un avant-projet de loi «modifiant la loi du 20 décembre 2002 relative au recouvrement amiable de dettes du consommateur», a donné l'avis suivant:

Conformément à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la demande d'avis doit indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

En l'occurrence, l'urgence est motivée comme suit:

«De federale regering wil via het Herstelplan onder meer werken aan het versterken van de koopkracht van de burgers. In het kader van deze socio-economische prioriteiten, die door de regering werden bepaald, dient de strijd tegen overmatige schuldoverlast te worden voortgezet door een globale benadering. We krijgen steeds meer signalen vanuit

de erkende schuldbemiddelingscentra, van zowel OCMW's als welzijncentra's, dat burgers steeds vaker een beroep moeten doen op hun diensten omdat ze geconfronteerd worden met bijkomende financiële problemen, veroorzaakt door de extra kosten gelieerd aan de inningspraktijken van sommige deurwaarders. Deze wetswijziging draagt dan ook bij tot de bescherming van de burgers, en viseert in het bijzonder de meest kwetsbare groep die reeds in een moeilijke financiële situatie verkeren. Geconfronteerd met de huidige globale economische crisis is het van groot belang deze wetswijziging te kunnen doorvoeren in het kader van het eerder vermelde Herstelplan van de regering».

*
* *

Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*
* *

STREKKING VAN HET ONTWERP VAN WET

Het om advies voorgelegde ontwerp van wet strekt tot het wijzigen van een aantal bepalingen van de wet van 20 december 2002 betreffende de minnelijke invordering van schulden van de consument. Met de wijzigingen wordt beoogd een grotere duidelijkheid tot stand te brengen met betrekking tot de toepassing van de voornoemde wet op de advocaten en de gerechtsdeurwaarders die aan minnelijke invordering van schulden doen.

De uitzondering betreffende «een advocaat of een ministeriële ambtenaar of een gerechtelijk mandataris in de uitoefening van zijn beroep of zijn ambt», in artikel 2, § 1, 2°, van de wet van 20 december 2002, wordt geschrapt en er wordt bepaald dat sommige artikelen van de wet met betrekking tot de inschrijving bij de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie en met betrekking tot de controle door de Economische inspectie, niet op deze personen van toepassing zijn (artikel 2 van het ontwerp)². Dezelfde personen worden onttrokken aan de verplichting tot vermelding in de aan de consument te richten ingebrekestelling van de gegevens

¹ Nu het om een ontwerp van wet gaat, wordt onder rechtsgrond verstaan de overeenstemming met de hogere rechtsnormen.

² Zoals in de memorie van toelichting wordt geëxpliciteerd, is derhalve onder meer artikel 5 van de wet van 20 december 2002 wel van toepassing op de advocaten, ministeriële ambtenaren en gerechtelijke mandatarissen. Overeenkomstig het betrokken artikel kan aan de consument geen vergoeding worden gevraagd, tenzij het gaat om de bedragen die zijn overeengekomen in de overeenkomst die de schuld heeft doen ontstaan en de contractuele verbintenissen niet worden nageleefd.

de erkende schuldbemiddelingscentra, van zowel OCMW's als welzijncentra's, dat burgers steeds vaker een beroep moeten doen op hun diensten omdat ze geconfronteerd worden met bijkomende financiële problemen, veroorzaakt door de extra kosten gelieerd aan de inningspraktijken van sommige deurwaarders. Deze wetswijziging draagt dan ook bij tot de bescherming van de burgers, en viseert in het bijzonder de meest kwetsbare groep die reeds in een moeilijke financiële situatie verkeren. Geconfronteerd met de huidige globale economische crisis is het van groot belang deze wetswijziging te kunnen doorvoeren in het kader van het eerder vermelde Herstelplan van de regering».

*
* *

Conformément à l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, la section de législation a dû se limiter à l'examen de la compétence de l'auteur de l'acte, du fondement juridique et de l'accomplissement des formalités prescrites.

*
* *

PORTÉE DU PROJET DE LOI

Le projet de loi soumis pour avis entend modifier un certain nombre de dispositions de la loi du 20 décembre 2002 relative au recouvrement amiable des dettes du consommateur. Les modifications visent à apporter une plus grande clarté en ce qui concerne l'application de la loi susvisée aux avocats et aux huissiers de justice qui pratiquent le recouvrement amiable de dettes.

L'exception relative à «un avocat ou un officier ministériel ou un mandataire de justice dans l'exercice de sa profession ou de sa fonction», prévue à l'article 2, § 1er, 2°, de la loi du 20 décembre 2002, est supprimée et il est prévu que certains articles de la loi concernant l'inscription au Service public fédéral Économie, P.M.E., Classes moyennes et Énergie et le contrôle par l'Inspection économique ne s'appliquent pas à ces personnes (article 2 du projet)². Les mêmes personnes sont soustraites à l'obligation de mentionner les éléments visés à l'article 6, § 2, 2°, de la loi dans la mise en demeure à adresser au consommateur (article 3), alors qu'en ce qui

¹ S'agissant d'un projet de loi, on entend par fondement juridique la conformité aux normes supérieures.

² Comme le précise l'exposé des motifs, l'article 5 de la loi du 20 décembre 2002, notamment, est dès lors applicable aux avocats, aux officiers ministériels et aux mandataires de justice. Conformément à l'article concerné, aucune indemnité ne peut être demandée au consommateur, sauf s'il s'agit des montants convenus dans le contrat générateur de la dette et si les obligations contractuelles ne sont pas respectées.

bedoeld in artikel 6, § 2, 2°, van de wet (artikel 3), terwijl ten aanzien van de betrokken categorieën van personen de verplichting wordt ingevoerd om in de ingebrekestelling een tekst op te nemen die beantwoordt aan de vorm en aan de inhoud zoals bepaald in de wet (artikel 4).

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 3

Artikel 3 van het ontwerp strekt ertoe om artikel 6, § 2, 2°, van de wet van 20 december 2002 te laten aanvangen met de woorden «in voorkomend geval». Artikel 6, § 2, 2°, van de wet, zou dan luiden als volgt:

«In deze ingebrekestelling ³ komen minstens de volgende gegevens voor:

- 1° (...);
- 2° in voorkomend geval de naam of de benaming, het adres en, desgevallend, het ondernemingsnummer van de persoon die tot minnelijke invordering overgaat evenals de gegevens van het bevoegd toezichthoudend bestuur bij de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand & Energie;
- 3° (...);
- 4° (...);
- 5° (...).

In de memorie van toelichting wordt met betrekking tot artikel 3 van het ontwerp het volgende verduidelijkt:

«De uitdrukking «in voorkomend geval» verwijst naar het feit dat de advocaten, ministeriële ambtenaren (gerechtsdeurwaarders) of gerechtelijke mandatarissen niet onderworpen zijn aan dit punt».

Het is volgens de Raad van State, afdeling wetgeving, zeer de vraag of met de enkele toevoeging van de woorden «in voorkomend geval» in artikel 6, § 2, 2°, van de wet van 20 december 2002, de in de memorie van toelichting aangegeven bedoeling wordt gerealiseerd. Het is immers niet evident om de ontworpen toevoeging in verband te brengen met de beoogde categorie van advocaten, ministeriële ambtenaren en gerechtelijke mandatarissen.

Daarenboven verduidelijkte de gemachtigde dat het niet de bedoeling is dat de advocaten, ministeriële ambtenaren en gerechtelijke mandatarissen ook worden vrijgesteld van de verplichting om in de ingebrekestelling melding te maken van de naam of de benaming en het adres, maar dat die categorieën van personen enkel zouden worden vrijgesteld van de verplichting tot het vermelden van het ondernemingsnummer en van de gegevens van het bevoegd toezichthoudend bestuur. Dergelijke bedoeling – die trouwens ook moeilijk te begrijpen

³ Bedoeld wordt de schriftelijke ingebrekestelling die wordt gericht aan de consument en waarmee overeenkomstig artikel 6, § 1, eerste lid, van de wet, elke minnelijke invordering van een schuld dient aan te vangen.

concerne les catégories concernées de personnes, le projet instaure l'obligation d'inscrire dans la mise en demeure un texte correspondant à la forme et au contenu prévus dans la loi (article 4).

EXAMEN DU TEXTE

Article 3

L'article 3 du projet entend faire commencer l'article 6, § 2, 2°, de la loi du 20 décembre 2002 par les mots «le cas échéant». L'article 6, § 2, 2°, de la loi serait alors rédigé comme suit:

«Dans cette mise en demeure ³ apparaissent au moins les données suivantes:

- 1° (...)
- 2° le cas échéant le nom ou la dénomination, l'adresse et, le cas échéant, le numéro d'entreprise de la personne qui procède au recouvrement amiable de créance ainsi que les coordonnées de l'administration de surveillance auprès du Service public fédéral Économie, P.M.E., Classes moyennes & Énergie;
- 3° (...);
- 4° (...);
- 5° (...).

En ce qui concerne l'article 3 du projet, l'exposé des motifs précise ce qui suit:

«L'expression «le cas échéant» renvoie au fait que les avocats, officiers ministériels (huissiers de justice) ou mandataires de justice ne sont pas concernés par ce point».

Pour le Conseil d'État, section de législation, il est fort douteux que le seul ajout des mots «le cas échéant» à l'article 6, § 2, 2°, de la loi du 20 décembre 2002, permette de concrétiser l'intention indiquée dans l'exposé des motifs. En effet, la relation entre l'ajout en projet et la catégorie visée d'avocats, d'officiers ministériels et de mandataires de justice n'est pas évidente.

En outre, le délégué a précisé que le but n'est pas de dispenser également les avocats, les officiers ministériels et les mandataires de justice de l'obligation de mentionner le nom ou la dénomination et l'adresse dans la mise en demeure mais de dispenser uniquement cette catégorie de personnes de l'obligation de mentionner le numéro d'entreprise et les coordonnées de l'administration de surveillance compétente. Pareil objectif – qui, d'ailleurs, se comprend également mal à la lumière des mots «le cas échéant», qui figurent déjà dans

³ Est visée la mise en demeure écrite qui est adressée au consommateur et par laquelle, conformément à l'article 6, § 1er, alinéa 1er, de la loi, tout recouvrement amiable d'une dette doit commencer.

valt in het licht van het reeds in artikel 6, § 2, 2°, van de wet, voorkomende woord «desgevallend» – kan evenmin worden afgeleid uit de toevoeging van de woorden «in voorkomend geval» in de betrokken wetsbepaling. De redactie van deze laatste zou integendeel zo moeten worden aangepast dat expliciet en duidelijk de precieze bedoeling van de stellers van het ontwerp wordt weergegeven. Noch met de ontworpen toevoeging onder artikel 3 van het ontwerp, noch met het gebruik van het woord «desgevallend» in het huidige artikel 6, § 2, 2°, van de wet van 20 december 2002, kan derhalve worden volstaan. De wijzigingsbepaling van artikel 3 van het ontwerp dient, rekening houdende hiermee, grondig te worden aangepast.

Artikel 4

In de Nederlandse tekst van het ontworpen artikel 6, § 2, 6°, van de wet van 20 december 2002 wordt – in tegenstelling tot wat in de Franse tekst het geval is – niet voorgeschreven dat de beoogde tekst in een afzonderlijk lid («*un alinéa séparé*») moet worden opgenomen. Ter wille van een rechtszekere toepassing van de ontworpen bepaling zouden beide taalversies op dat punt in overeenstemming moeten worden gebracht.

De kamer was samengesteld uit

de Heren

M. VAN DAMME, kamervoorzitter,

W. VAN VAERENBERGH, staatsraad,

Mevrouw

A. BECKERS, griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de heer P. DEPUYDT, eerste auditeur-afdelingshoofd.

De griffier, De voorzitter,

A. BECKERS M. VAN DAMME

Nr. 3 VAN DE HEER JAMBON

Art. 57

Het 1° vervangen als volgt:

«1° «*residentiele klanten*»: klanten waarvan de leveranciers niet beschikken over een ondernemingsnummer, gelijk voor wat betreft de aansluitingspunten in het Vlaams gewest, het Waals gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.».

l'article 6, § 2, 2°, de la loi – ne se retrouve pas non plus dans l'ajout des mots «le cas échéant» dans la disposition légale concernée. La rédaction de cette dernière devrait au contraire être adaptée de manière à ce qu'elle traduise explicitement et clairement l'intention exacte des auteurs du projet. Ni l'ajout en projet à l'article 3 du projet, ni le recours aux termes «le cas échéant» dans l'article 6, § 2, 2°, actuel, de la loi du 20 décembre 2002, ne peuvent dès lors suffire. Compte tenu de ce qui précède, la disposition modificative de l'article 3 du projet doit être remaniée en profondeur.

Article 4

Contrairement au texte français, le texte néerlandais de l'article 6, § 2, 6°, en projet, de la loi du 20 décembre 2002 ne prescrit pas que le texte visé doit être intégré dans un alinéa séparé. Pour garantir une application juridiquement sûre de la disposition en projet, les deux versions linguistiques devraient être harmonisées sur ce point.

La chambre était composée de

Messieurs,

M. VAN DAMME, président de chambre,

W. VAN VAERENBERGH, conseiller d'État,

Madame

A. BECKERS, greffier.

Le rapport a été présenté par M. P. DEPUYDT, premier auditeur chef de section.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. M. VAN DAMME.

Le greffier, Le président,

A. BECKERS M. VAN DAMME

N° 3 DE M. JAMBON

Art. 57

Remplacer le 1° par ce qui suit:

«1° «*clients résidentiels*»: les clients dont les fournisseurs ne disposent pas du numéro d'entreprise, en ce qui concerne les points de raccordement situés dans la Région flamande, la Région wallonne et la Région de Bruxelles-Capitale.».

VERANTWOORDING

De regeling die het wetsontwerp voorstelt is discriminerend voor de Vlaamse deeltijds zelfstandigen. Dit amendement zorgt voor gelijke rechten tussen Vlaamse, Waalse en Brusselse deeltijds zelfstandigen.

Jan JAMBON (N-VA)

Nr. 4 VAN MEVROUW **LALIEUX c.s.**

Art. 57

Punt 1° vervangen door wat volgt:

«1° «residentiële klanten»: klanten van wie de leveranciers niet over een ondernemingsnummer beschikken, of de klanten van wie het professionele verbruik minder dan 50% bedraagt, of de klanten van wie het verbruik niet hoofdzakelijk voor professionele doeleinden is bestemd;».

VERANTWOORDING

Dit amendement strekt ertoe te voorkomen dat de gelijkheid van de klanten in de drie gewesten wordt geschonden.

JUSTIFICATION

Le système prévu dans le projet de loi à l'examen est discriminatoire vis-à-vis des travailleurs indépendants à temps partiel flamands. Le présent amendement tend à assurer des droits égaux entre travailleurs indépendants à temps partiel, qu'ils soient flamands, bruxellois ou wallons.

N° 4 DE MME **LALIEUX ET CONSORTS**

Art. 57

Remplacer le 1° comme suit:

«1° «clients résidentiels»: les clients dont les fournisseurs ne disposent pas du numéro d'entreprise ou les clients dont la consommation professionnelle est inférieure à 50% ou les clients dont la consommation n'est pas principalement destinée à un usage professionnel.».

JUSTIFICATION

Cet amendement vise à éviter toute rupture d'égalité entre les clients des trois régions.

Karine LALIEUX (PS)
Katrien PARTYKA (CD&V)
Willem-Frederik SCHILTZ (Open Vld)
David CLARINVAL (cdH)
Joseph GEORGE (cdH)